

Diagnostic

Nicu Hăloiu

Diagnostic

...

Ne fură, ne mint, ne mint chiar de jură
Parcă nimic din țară nu le mai ajunge,
Jură, ne mint, ne mint și ne fură,
Dar nu vor avea de unde mai strange,
În ziua aceea când noi vom vrea sânge
Că-n țara asta în noi va rămâne doar ură
Și niciun român după ei nu va plânge!

...

Vin pe rând trepădușii la stat, dimineata,
Plătiți cu bani grei să nu-și facă treaba,
Cu gulere albe, costume la modă,
Se salută-ntre ei ca niște vechi camarazi,
Veteranii plătiți de stat pentru statul degeaba,
Ce frumoasă e țara, ce frumoasă e viața,
Când singura lor grijă aparent incomodă,
Este de-a afla la cantină, ce mâncare au azi!

...

Făpturile lor, atât de evident prețioase,
Au nevoie de tratament aparte, special,
Li se cuvine deci înaltul statut solcial
Ce le permite să-și facă palate, nu case,
Să se preumbe-n mașini mari și luxoase,
Iar jurămintele lor mincinoase
Să fie privite ca ceva obișnuit și normal!

...

Ei se jură că nu fură, chiar pe Biblie se jură
Bolnavi ocupați doar de viața lor bună,
Jură strâmb, ne mint, ne mint și ne fură,
Neputând să discearnă între adevăr și minciună,
Să mintă, să jure, să fure, ei știu doar atât,
Însă păduchii ăștia bolnavi de grandoare,
Nu se opresc din minciună și furt
Pretinzând că sunt persoane cu nevoi speciale!

...

Toți ăștia sunt paraziții acestui pământ,
Lacomii vinovați de sperjur și minciună
Le iese minciuna pe gură prin fiecare cuvânt,
De ani de zile lasă în urmă sărăcie și moarte,
Psihopații de care iubirea de neam ne desparte
Și n-au nimic în comun cu nația asta română!